

Column

HOOGVLIEGERS EN LAAGBLIJVERS

Horen en vergeten

Carel de Vink

Lente. De vogels zingen mijn hele fietstocht. Tot hier! Wat is er aan de hand? Ik heb mijn fiets op slot gezet en loop naar de kijkhut waar het altijd genieten is voor een vogelaar. Maar het pad lijkt verlaten door alles wat veren heeft.

Na een tweetal bochten hoor ik opeens een luide stem. Het lijkt wel of er een gedicht wordt gedeclameerd. 'Baardmannetjes zullen we niet zien. Die zie je niet, die hoor je alleen.' Bij de ingang van de hut staat een grote groep. Een excursieleider voert op hoge toon het woord. Alle deelnemers moeten kunnen horen wat hij zegt. Nou, de vogels hebben hem ook gehoord. Jammer voor de groep, maar Baardmannetjes zullen ze vandaag zelfs niet horen. Tuinfluiters en Fitissen al evenmin. Het is trouwens niet waar wat hij zegt, want vanaf het fietspad langs de plas heb ik al tweemaal Baardmannetjes gezien. Een paartje en een solitaire man. Gehoord heb ik ze juist niet. En dat is pech, want hun tinkelende roep vind ik altijd weer een feest om te horen. Ik zoek mijn fiets weer op. De hut bezoek ik een andere keer wel. Als ik verder fiets, begint in de verte een Koekoek te roepen. Dat roept bij mij een herinnering op. Ik was nog maar een schooljochie. Vogels hadden mijn interesse. Op een vrije dag, Koninginnedag of met Hemelvaart, was ik op pad gegaan. Een beetje op goed geluk in de richting van de Vechtplassen. De Rietzanger kende ik al. Evenals de Spotvogel die bij menige boerenhoeve zong vanuit de traditioneel aanwezige vlierstruik. Een man met

Juvenile Koekoek, 28 juli 2025, Westerheide | Marga van Leeuwen

een grijze baard op klompen liep op het fietspad tussen de rietkragen. Hij stapte opzij om mij door te laten. Op dat moment begon ergens achter het riet een Koekoek te roepen.

'Oh, wat zou ik die graag eens zien,' zei ik hardop.

De man reageerde: 'Die hoor je wel, maar je ziet hem bijna nooit. En als je hem dan een keertje ziet, vliegt hij van je af. Dan is het net een eend die achterstevoren vliegt.'

Schrale troost, maar ik knoopte zijn opmerking goed in mijn oren. Nog geen honderd meter verderop zag ik wat leek op een slanke duif in de boom, op een kale tak, staart schuin omhoog. Geen twijfel mogelijk; dit was mijn eerste Koekoek ooit!

Om dat te bevestigen stootte de vogel een lage orgelklank uit, waarna een helder 'koekoek-koekoek' volgde. Een tweede Koekoek verscheen, vloog door met een raar gorgelend, wat giechelend geluid. De eerste vogel zette prompt de achtervolging in. Meer een uitgerekte duif of lijster dan een gedesoriënteerde eend. Tijdens diezelfde tocht zag ik zelfs nog een derde exemplaar, hoog overvliegend. De excursieleider moet vooral leren minder lawaai te produceren. De tweede 'deskundige' heeft misschien een bril nodig. Wat een geluk dat ik al een bril droeg. Vogels kijken doe je vooral door eigen oren en ogen. Blindvaren op wat zelfverklaarde deskundigen zeggen? Dank je de Koekoek!